

Perstekst - Persconferentie

Vrouwen zijn het grootste slachtoffer van de islam(isering)

Inhoudsopgave

Vrouwen zijn het grootste slachtoffer van de islam	2
Egypte, een islamitisch ‘voorbeeld’	3
Onderzoek	3
Islamisering	3
Fasen van islamisering	4
Islamisering bij ons	4
De islamitische bronnen over de vrouw	5
Algemeen	5
Hadith	5
Koran	6
Belangrijke opmerking: ‘naskh’	7
Conclusie	8
De fabel van de zogenaamde ‘gematigde’ islam	8
Wij verzetten ons!	9

Vrouwen zijn het grootste slachtoffer van de islam

De islam is een gewelddadige, imperialistische, totalitaire ideologie met een religieus randje. De islamitische leer staat in de Koran en de Hadith, en is gepreciseerd en vastgelegd in de sharia. De sharia is een systeem van regelgeving dat de islam oplegt aan zowel moslims als niet-moslims; een inhumaan en antiwesters rechtssysteem dat wordt gekenmerkt door barbaarse voorschriften die strijdig zijn met algemeen aanvaarde beginselen van onze Europese beschaving. De sharia staat haaks op de westerse vrijheid, is vijandig tegenover andersdenkenden, verplicht het voeren van de jihad (oorlog in de naam van Allah tegen niet-moslims), legt mensonwaardige lijfstraffen op en institutionaliseert de ongelijkwaardigheid van man en vrouw.

Dat de sharia een fundamenteel onderdeel is van de islam, komt onder andere tot uiting in de zogenaamde 'Caïroverklaring van de mensenrechten in de islam', die in de jaren '90 door meer dan 50 moslimlanden werd ondertekend. Daarin lezen we: "Alle rechten en vrijheden genoemd in deze verklaring zijn ondergeschikt aan de Islamitische sharia" (artikel 24). En: "De Islamitische sharia is de enige referentiebron ter uitleg en verduidelijking van alle artikelen van deze Verklaring" (artikel 25). Een beter voorbeeld van de zogenaamde 'clash der beschavingen' is nauwelijks denkbaar.

Wereldwijd lijden zowel moslims als niet-moslims onder de islam, en telkens zijn vrouwen de grootste slachtoffers. De islam is immers fundamenteel vrouwonvriendelijk; de islamitische leer legitimeert geweld tegen vrouwen en schrijft dit zelfs voor. Binnen de islam is de vrouw een minderwaardig wezen, dat op allerlei terreinen wordt achtergesteld op de man. Kindhuwelijken, gedwongen huwelijken, anti-vrouwengeweld, opsluiting en afscherming van de buitenwereld, eengerelateerd geweld, polygamie, gedwongen seks en genitale verminking: grote groepen islamitische vrouwen krijgen ermee te maken. 1400 jaar islamitische theorie en praktijk tonen aan dat deze vrouwonterende misstanden wel degelijk een logisch gevolg zijn van de islamitische leer. Hét symbool van de ondergeschikte positie van de vrouw is de verplichte islamitische lichaamsbedekking, zoals hoofddoek, nikab en boerka.

Als gevolg van de massa-immigratie van moslims werd en wordt de islamitische cultuur in onze vrije, niet-islamitische samenleving geïmporteerd. Steeds meer ondervinden niet-moslims, vooral vrouwen, dat onze cultuur in toenemende mate islamiseert en vrijheden onder druk komen te staan. Westerse vrouwen krijgen steeds vaker te maken met moslims die vinden dat ze zich 'niet zedig genoeg' – lees: niet volgens de islamitische voorschriften – kleden. De reportage van studente Sofie Peeters, 'Femme de la rue', toont dit ten overvloede aan: het waren geen boeddhisten, christenen of joden die haar lastigvielen, maar moslims.

Gelijke rechten voor vrouwen maken mee de kern uit van onze samenleving, en dus verzetten wij ons tegen de islamisering van onze cultuur. Met deze folder laten we zien wat de islamisering betekent voor meisjes en vrouwen die vrij willen zijn en zich willen kleden hoe ze zelf willen.

Egypte, een islamitisch ‘voorbeeld’

Onderzoek

Uit een recent onderzoek (2013) van de Verenigde Naties blijkt dat niet minder dan 99,3% (!) van de vrouwen in Egypte te maken heeft gehad met seksuele intimidatie. Van de slachtoffers zegt 49,2% er dagelijks last van te hebben, 19,2% wekelijks, 7,3% maandelijks en bij slechts 3,4% was het eenmalig. In maar liefst 59,5% van de gevallen werd de vrouw ongewild betast; 87,9% kreeg ongewenst verbaal commentaar naar het hoofd geslingerd. 29,3% van de vrouwen gaf aan ooit iemand te zijn tegengekomen die dreigde zijn geslachtsdeel te voorschijn te halen. Ruim 75% van de lastiggevallene vrouwen droeg ten tijde van de intimidatie ‘conservatieve’ kleding (loszittende kleren die de vrouwelijke contouren verhullen en het lichaam helemaal of grotendeels bedekken) en geen make-up. Slechts 2% bestempelde zichzelf als uitdagend gekleed. Deze ontstellende cijfers tonen aan dat de islam steeds een stap verder gaat: zelfs vrouwen die zich in grote mate bedekken zijn nauwelijks veiliger. Het eindstation is dan ook de nikab of boerka: een wandelende gevangenis.

Van de Egyptische mannen geeft 49,1% aan dat vooral ‘aantrekkelijke’ vrouwen zonder hoofddoek veel last hebben van seksueel geweld. 72,6% van de mannen stelt dat de reden voor het lastig vallen van vrouwen ‘ongepaste’ kleding is; 47,2% zegt dat het aan haar uiterlijk en make-up ligt en 30,1% meent zelfs dat vrouwen er blij van worden als ze in aanraking komen met seksuele intimidatie. Maar liefst 93,4% van de vrouwen kreeg desgevraagd geen hulp van agenten of soldaten: zij deden zelfs eerder mee met de daders of legden de schuld bij de vrouw in kwestie. Door Arabische activisten worden de slachtoffers dan ook zeer treffend ‘overlevers’ genoemd. Hoeft het nog te verbazen dat maar liefst 82,6% van de Egyptische vrouwen zich op straat niet veilig voelt?

Islamisering

Het geciteerde onderzoek werd gehouden in Egypte, het Arabisch-islamitische land met de meeste inwoners (ruim 80 miljoen). Het staat model voor de manier waarop in de islamitische wereld met meisjes en vrouwen wordt omgegaan. Naarmate Egypte sinds de revolutie meer en meer islamiseert, gaat het er voor vrouwen van kwaad naar erger: (jonge) vrouwen - met of zonder hoofddoek - kunnen in steeds meer steden en dorpen niet over straat zonder dat ze ongewenst worden aangesproken, uitgescholden, bespuugd en met de ogen uitgekleed. De daders zijn mannen van alle leeftijden: van jonge tieners tot getrouwde vaders van vijftig. Het seksuele geweld neemt steeds extremere vormen aan: van klemlopen in steegjes en het in het achterwerk knijpen op de bus, tot openlijke aanranding en publieke groepsverkrachting, zoals honderden vrouwen op het Tahrirplein in Caïro overkwam.

Doorgaans krijgen meisjes en vrouwen de schuld van wat hen is overkomen. Uit schaamte en angst durven vrouwen seksuele intimidatie niet aan te geven of bespreekbaar te maken. Niet zelden komt het voor dat zelfs moeders de schuld bij hun dochters leggen, die “zich meer had moeten bedekken” of “niet alleen naar buiten hadden moeten gaan”. De seksuele terreur in Egypte zorgt ervoor dat meisjes en vrouwen meer dan ooit angstvallig hun lichaam bedekken. Bezorgde familieleden leggen strikte avondklokken op en steeds meer vrouwen kiezen er al dan niet vrijwillig voor om onder mannelijke begeleiding over straat te gaan. Dit perverse mechanisme is een fundamenteel onderdeel van de islamisering, en vrouwen zijn daarvan slachtoffer nummer één.

Fasen van islamisering

Het bestempelen van vrouwen als onislamitisch (gekleed) en dus ‘niet zedig’, hen kwalificeren als ‘provocatief’, hen uitschelden voor ‘hoer’ of ‘slet’, hen ongewenst aanraken of verkrachten (al dan niet in groep), hen in de gevangenis gooien en hen in elkaar slaan, stokslagen geven, wurgen, stenigen, onthoofden, ophangen of overgieten met bijtend zuur... In de islamitische wereld gebeurt het allemaal. Dit wansmakelijke lijstje kan worden beschouwd als een opsomming van verschillende stadia van islamisering; een opsomming van manieren waarop vrouwen die zich niet bedekken zoals de islam voorschrijft, tot de orde worden geroepen of gestraft worden. Het uiteindelijke resultaat moet zijn dat de vrouw volledig is verdwenen onder een allesverhullende nikab of boerka, een wandelende gevangenis die bovendien de gezondheid schaadt. Dit scenario speelt zich in Egypte af, en als gevolg van de steeds groter wordende moslimgemeenschap(en) in Europa, komt het ook onze kant uit.

Overal ter wereld zien we het typisch islamitische mechanisme waarbij vrouwen steeds extremer worden gestraft voor hun ‘vestimentaire ongehoorzaamheid’. De islam is inherent extremistisch en dus trekken de meest extreme islamitische stemmen uiteindelijk altijd aan het langste eind. Men moet dus stellen dat landen als pakweg Afghanistan, Iran, Egypte en Tunesië simpelweg in verschillende islamiseringsfasen zitten. In een land als Afghanistan zien we in groten getale de boerka, in landen als Iran en Egypte de nikab en in een land als Tunesië de hoofddoek. In Europa zien we vandaag vooral de hoofddoekendracht razendsnel toenemen, maar ook de boerka en nikab zijn in opmars, en zelfs de zogenaamde ‘boerkini’. Het enige verschil tussen deze verschillende vormen van islamitische lichaamsbedekking is evenwel het aantal centimeters textiel, want in essentie symboliseren ze allen hetzelfde: de onderdrukking van de vrouw en de sharia. De verschijningsvorm verschilt enigszins, maar de boodschap is dezelfde: de vrouw is minder waard dan de man en moet hem gehoorzamen.

Islamisering bij ons

Door middel van de massa-immigratie van moslims en de (politieke) pampering van de islam, werden en worden de genoemde fasen van islamisering in onze samenleving geïmporteerd. De eerste fasen en ‘symptomen’ van islamisering zien we nu al in verschillende grote Vlaamse steden. De recente reportage in Brussel, gemaakt door studente Sofie Peeters, toonde dat ten overvloede aan: in buurten en wijken waar veel moslims wonen, worden westers-uitziende meisjes en vrouwen lastiggevalen, uitgescholden voor hoer, ongewenst aangeraakt en soms zelfs verkracht, omdat ze zich niet islamitisch genoeg kleden. Ook zijn er bij ons reeds gevallen van islamitische eremoorden op meisjes en vrouwen die zich niet (voldoende) islamitisch kledde of gedroegen. Berichten over vrouwen die angst hebben om zich in bepaalde moslimwijken te begeven of die zich anders kleden of gedragen om te vermijden dat ze door hitsige moslims worden lastiggevalen, zijn legio. In heel Europa zijn de berichten even zorgwekkend: in immigrantenwijken in Noorwegen, bijvoorbeeld, verven autochtone blonde meisjes hun haar donker uit angst te worden uitgescholden. In Duitsland deed een rechter recent de uitspraak dat ook moslima’s horen deel te nemen aan gemengde zwemblessen op school, maar dat “het meisje niet halfnaakt het zwembad in hoeft, ze kan ook zwemkleding aantrekken die haar lichaam bedekt. (...) Bedekkende islamitische zwemkleding [de boerkini] is een dusdanig goed alternatief dat moslimmeisjes geen reden hebben om aan de kant te blijven staan.” Als gevolg van deze rechterlijke uitspraak zal de boerkini meer en meer zijn intrede doen en zullen ook niet-moslima’s in gewoon badpak of bikini zich steeds ongemakkelijker beginnen te voelen. Dit soort voorbeelden zijn legio, en op die manier wordt onze cultuur stap voor stap geïslamiseerd.

De islamitische bronnen over de vrouw

Algemeen

Binnen de islam vormen de Koran en de Hadith de belangrijkste bron. De sharia is dan ook in de eerste plaats daarop gebaseerd. De Hadith zijn overleveringen van uitspraken en handelingen (soenna) van Mohammed, volgens de islam de laatste profeet en tevens de perfecte mens. Allah stelt zijn boodschapper Mohammed als groot voorbeeld, en dus zijn diens daden een perfecte leidraad voor de moslim. Gehoorzaamheid aan Mohammeds boodschap is dan ook in principe een plicht voor elke moslim.

De Koran stelt:

“En het betaamt de gelovige man of vrouw niet, wanneer Allah en Zijn boodschapper over een zaak hebben beslist, dat er voor hen een keuze zou zijn in die zaak. En wie Allah en Zijn boodschapper niet gehoorzaamt, is zeker klaarblijkelijk afgedwaald.” (Soera 33:36)

“Wie de boodschapper gehoorzaamt, gehoorzaamt inderdaad Allah en wie zich afkeert tot hen hebben wij u niet als bewaker gezonden.” (Soera 4:80)

Ook inzake de vrouw geeft Mohammed de boodschap van Allah weer. Mohammed verkondigde echter geen algemene boodschap van vrijheid en gelijkwaardigheid, integendeel. Volgens de islam zijn vrouwen dan ook niet gelijkwaardig aan mannen, en staan ze zelfs op hetzelfde niveau als honden en ezels. De intelligentie van vrouwen wordt niet erkend, vrouwen dienen te allen tijde en op elke wijze seksueel klaar te staan voor hun man, het huwen van minderjarigen en zelfs het hebben van seks met kinderen is toegestaan, vrouwen mogen worden geslagen als de man opstandigheid vreest en in rechtszaken en erfkwesties staat één man gelijk aan twee vrouwen. Ook is het in principe niet toegestaan dat vrouwen zonder toestemming het huis verlaten en mag er (de eerste keer) slechts getrouwd worden als er toestemming is van haar voogd (doorgaans de vader). Verwerpelijke zaken als kindhuwelijken, gedwongen huwelijken, genitale verminking, antivrouwengeweld en zelfs opsluiting van de vrouw zijn een direct gevolg van de fundamenteën van de islam: de Koran en de Hadith. Hieronder enkele voorbeelden van soera's (hoofdstukken uit de koran) en Hadith die dit aantonen.

Hadith

Abu Said Al-Khudri heeft overgeleverd: (...) “Hij (Mohammed) zei: ‘Is de getuigenis van twee vrouwen niet gelijk aan de getuigenis van een man?’ Zij (een groep vrouwen) antwoorden dat dit zo was. Hij (Mohammed) zei: ‘Dit komt door een tekortkoming in haar intelligentie’.” (Buchiari 1:6:301)

Aisha heeft overgeleverd: “Voor mijn tijd werden feiten genoemd die het gebed annuleren. Zij zeiden: ‘Het gebed wordt geannuleerd door een hond, een ezel en een vrouw (wanneer zij vóór mensen die aan het bidden zijn passeren).’ Ik zei: ‘Je hebt ons (de vrouwen) tot honden gemaakt. Ik zag de profeet bidden terwijl ik op mijn bed lag tussen hem en de Qibla (richting Mekka). Wanneer ik iets nodig had, glipte ik weg omdat ik niet naar zijn gezicht wilde kijken’.” (Buchiari 1:9:490)

Hishams vader heeft overgeleverd: “Chadidja stierf drie jaar voor de profeet vertrok naar Medina. Hij bleef daar ongeveer 2 jaar en toen trouwde hij Aisha toen zij een meisje was van 6 jaar oud, en hij consumeerde het huwelijk toen zij 9 jaar oud was.” (Buchari 5:58:236)

Aisha vertelde dat de Apostel van Allah zei: “Het huwelijk van een vrouw die trouwt zonder instemming van haar voogd(en) is ongeldig.” (Abu-Dawud 11:2078)

Ibn ‘Umar heeft overgeleverd: “Er kwam ooit een vrouw naar de profeet en vroeg hem naar de rechten van een man ten opzichte van zijn vrouw. Hij antwoordde: ‘Ze dient zijn huis niet zonder zijn toestemming te verlaten’.” (Bayhaqi, 14490)

Sayyiduna Ibn Abbas heeft overgeleverd dat de boodschapper van Allah zei: “Een vrouw moet niet reizen behalve met een mahram, en een man moet geen vrouw benaderen, behalve als zij met een mahram is.” (Buchari 1763)

‘Abdullah b. Buraida heeft overgeleverd: “En toen hij (Mohammed) het commando had gegeven en zij in een gat was gestopt tot aan haar borst, gaf hij de opdracht haar te stenigen. Chalid b. al-Walid kwam naar voren met een steen en gooide die tegen haar hoofd, en toen het bloed tegen haar gezicht spoot vervloekte hij haar.” (Muslim 17:4206)

Umm ‘Atiyyah al-Ansariyyah vertelde dat een vrouw de besnijdenis van vrouwen praktiseerde. “De profeet zei haar: ‘Niet te diep te snijden omdat dat beter is voor een vrouw en wenselijker voor de echtgenoot’.” Abu Dawood (41:5251)

Abu Musa heeft overgeleverd: “De boodschapper van Allah zei: ‘Wanneer iemand te midden van de vier delen (van de vrouw) zit en de besneden delen elkaar raken wordt een bad verplicht’.” (Muslim 3:684)

Koran

“En roept van onder uw mannen twee getuigen en als er geen twee mannen zijn, dan één man en twee vrouwen van degenen, die u als getuigen aanstaan, zodat, wanneer één der twee vrouwen zich zou vergissen, de ene de andere indachtig moge maken.” (Soera 2:282)

“Allah gebiedt u aangaande uw kinderen: voor het mannelijke kind evenveel als het deel van twee vrouwelijke kinderen.” (Soera 4:11)

“Mannen zijn voogden over de vrouwen omdat Allah de enen boven de anderen heeft doen uitmunten en omdat zij van hun rijkdommen besteden. Deugdzame vrouwen zijn dus zij, die gehoorzaam zijn en heimelijk bewaren, hetgeen Allah onder haar hoede heeft gesteld. En degenen, van wie gij ongehoorzaamheid vreest, wijst haar terecht en laat haar in haar bedden alleen en slaat haar. Als zij u dan daarna gehoorzamen, zoekt geen weg tegen haar. Waarlijk, Allah is Verheven, Groot.” (Soera 4:34)

“Uw vrouwen zijn een akker voor u - komt daarom tot uw akker, zoals het u behaagt en doet goed voor uzelf en vreest Allah en weet, dat gij Hem zult ontmoeten en geef goede tijdingen aan de gelovigen.” (Soera 2:223)

“En zeg tot de gelovige vrouwen dat zij ook haar ogen neergeslagen houden en hun passies beheersen, en dat zij haar schoonheid niet tonen dan hetgeen ervan zichtbaar moet zijn, en dat zij haar hoofddoeken over haar boezem laten hangen, en dat zij haar schoonheid niet tonen behalve aan haar echtgenoot of haar vader of de vader van haar echtgenoot, of haar zonen of de zonen van haar echtgenoot, of haar broeders, of de zonen van haar broeders, of de zonen van haar zusters of haar vrouwen, of haar slaven, of zulke mannelijke bedienden die geen geslachtsdrang hebben, of de jonge kinderen die van de naaktheid van een vrouw niets afweten. En laat haar niet met haar voeten slaan, opdat hetgeen zij van haar schoonheid bedekken openbaar moge worden. En wendt u allen tezamen tot Allah, o gelovigen, opdat gij moogt slagen.” (Soera 24:31)

“En voor degenen uwer vrouwen, die zich aan ontucht schuldig maken, roept vier uwer als getuigen tegen haar en als zij getuigen, sluit haar dan in de huizen op, totdat de dood haar achterhaalt, of totdat Allah haar een weg opent.” (Soera 4:15)

Belangrijke opmerking: ‘naskh’

Het voorgaande is uiteraard slechts een bepaalde greep uit de Hadith en de Koran. Wie opwerpt dat er ook andere, vredelievende of niet-vrouwonvriendelijke zaken in Koran of Hadith staan - een veelgehoord, maar vals argument -, moet kennis nemen van het begrip ‘naskh’ oftewel het ‘opheffingsprincipe’ in de islam. Geen enkel ander heilig boek van de wereldreligies bevat zo veel tegenstrijdige uitspraken als de Koran. Wat op de ene plaats verboden is, wordt op een andere plaats nadrukkelijk verlangd, en omgekeerd. Maar de tegenstrijdigheid van de Koran is slechts schijn, want ze verdwijnt plotseling wanneer men het zorgvuldig bewaarde geheim herkent dat achter de architectuur van de Koran zit verborgen. De soera’s in de Koran zijn namelijk niet chronologisch, maar op lengte gesorteerd, en de jongere soera’s (uit de gewelddadige late fase van Mohammed in Medina) doen de oudere uit de in vergelijking nog vreedzame periode in Mekka teniet.

Volgens het principe van de opheffing (‘naskh’) worden de vredelievende boodschappen dus opgeheven door de intolerante en gewelddadige islamitische teksten. Dit geheim wordt echter door islamitische geleerden goed beschermd en alleen bij speciale gelegenheden geventileerd. Het is echter hét antwoord op de vraag waarom de extremistische vertegenwoordigers van de islam historisch altijd de boventoon voerden: ze beriepen - en beroepen - zich met succes op het principe van de opheffing, dat door de meeste islamitische geloofsrichtingen wordt geaccepteerd. Het verklaart tevens waarom de sharia, de islamitische wet, een inhumane en intolerante rechtssysteem is: als gevolg van de ‘naskh’ wegen in de sharia de intolerante en gewelddadige islamitische teksten door.

Het zou ons hier te ver leiden om er nog verder op in te gaan, maar meer diepgang is te vinden in: Michael Mannheimer, ‘Het opheffingsprincipe in de Koran’, in: Sam en Wim van Rooy, *De islam. Kritische essays over een politieke religie*, ASP, 2010.

Conclusie

De islam stelt dat vrouwen een beperkte intelligentie hebben, dat zij - net als honden - gebeden ongeldig maken, dat Mohammed een 6-jarig meisje trouwde en seks met haar had op haar 9e, dat het huwelijk van vrouwen (niet van mannen) ongeldig is zonder toestemming van een voogd en dat vrouwen het huis van hun man niet dienen te verlaten zonder zijn toestemming. Verder mogen vrouwen geen reis ondernemen zonder 'mahram' (een onhuwbare verwant zoals vader, broer of zoon die op haar dient te letten), staan in rechtszaken en erfkwesties twee vrouwen gelijk aan één man, zijn mannen de voogden over vrouwen, zijn zij superieur aan vrouwen, moeten zij vrouwen slaan als ongehoorzaamheid wordt gevreesd en is het de vrouw die zich in het openbaar dient te bedekken uit zedelijk oogpunt. Ten slotte legitimeert de islam het genitaal verminken van vrouwen en meisjes en dienen vrouwen die zich schuldig maken aan ontucht te sterven. Binnen de islam is de vrouw dus geen volwaardig mens, maar wordt zij slechts gedefinieerd naar de man.

Dit laatste is ook de kern van het probleem als het gaat eerge relateerd geweld binnen de islam. Daar de man volgens de islamitische leer voogd is van de vrouw en dus (mede)verantwoordelijk is voor haar doen en laten, dienen haar 'misstappen' ook gecorrigeerd te worden door hem. Hij begaat immers eveneens een 'misstap'. Haar onislamitische gedrag raakt hem als hoeder en voogd van bijvoorbeeld zijn vrouw of dochter. Ofschoon eremoorden ook buiten de islamitische gemeenschap bestaat, bijvoorbeeld bij sikhs en hindoes, spreken de cijfers voor zich: wereldwijd is maar liefst 91% procent van de daders van eerge relateerd geweld moslim. Binnen Europa beschouwd is dat zelfs 96%.

De fabel van de zogenaamde 'gematigde' islam

Dat bepaalde mensen die zichzelf moslim noemen gematigd zijn of zich toch minstens gematigd opstellen, kan niemand ontkennen. Maar dat deze (zelfverklaarde) aanhangers van de islam inderdaad min of meer gematigd zijn, betekent niet dat de islam gematigd is. Een 'gematigde islam' bestaat niet, de leer is wat ze is: inhumaan, intolerant, gewelddadig, vrouwenonvriendelijk. In de jaren dertig waren er ook gematigde nazi's, maar daarom is het nazisme nog niet gematigd. De Turkse premier Erdogan, die Turkije is aan het islamiseren, stelt het treffend: *"De naam 'gematigde islam' is heel hatelijk, die is aanstootgevend en een belediging van onze religie. Er bestaat geen gematigde of niet-gematigde islam. Islam is islam en dat is het."*

De islamitische wereld is groot en bij de gewelddadige verspreiding van de islam werden verschillende culturen geïslamiseerd. Er bestaan dan ook verschillende vormen van opgelegde lichaamsbedekking voor vrouwen. Maar een vrouw verplichten om een islamitische hoofddoek te dragen is evenmin 'gematigd' als een vrouw verplichten een boerka te dragen: dwang is dwang. Een symbool van onderdrukking is een symbool van onderdrukking, ongeacht het aantal centimeters textiel en ongeacht de intentie van de draagster in kwestie. Dat heel wat moslimvrouwen in onze contreien tegenwoordig wérkelijk zelf kiezen voor de hoofddoek of zelfs de nikab of boerka, is - los van hun wellicht vaak koosjere intenties - een opgestoken middelvinger naar het vrije Westen, naar westers geklede vrouwen en naar de miljoenen moslimvrouwen die in angst leven en worden gedwongen om zich te bedekken.

Wij verzetten ons!

Het grootste slachtoffer van de islamisering van onze cultuur is de vrouw. Zowel moslimvrouwen als niet-moslimvrouwen, zowel binnen als buiten Europa, zijn maar al te vaak het slachtoffer van onderdrukking en geweld, die een logisch gevolg zijn van de islamitische leer. De islam leert dat de vrouw ondergeschikt is aan de man; vrouwen zijn binnen de islam gehoorzaamheid aan mannen verschuldigd. In de islam is het de man die alle belangrijke beslissingen voor zijn vrouw en inwonende dochters neemt. De islam legt op dat een man zijn vrouw indien nodig moet tuchtigen om haar op het islamitische pad te houden. Met ‘Vrouwen Tegen Islamisering’ verzetten we ons tegen de islamisering van onze cultuur!

- **‘Vrouwen Tegen Islamisering’ wil de waardigheid en de vrijheid van de vrouw verdedigen. De belangrijkste bedreiging is de islamisering van de samenleving.**
- **‘Vrouwen Tegen Islamisering’ verzet zich tegen de institutionalisering van de islam, de erkenning van moskeeën, subsidiëring van islamverenigingen, Koranscholen en moskeeën, betoelaging van imams, ... De institutionalisering van de islam leidt immers tot het creëren van een islamitische levensbeschouwelijke zuil die de onderdrukking en de discriminatie van de vrouw propageert.**
- **‘Vrouwen Tegen Islamisering’ kant zich tegen de toegeeflijkheid van de beleidsmakers tegenover de islam, die ertoe leidt dat de gelijkwaardigheid van man en vrouw in toenemende mate in de verdrukking komt ten voordele van inhumane en vrouwonvriendelijke islamitische regels, gebruiken en tradities.**
- **‘Vrouwen Tegen Islamisering’ meent dat de individuele en vrije godsdienstbeleving blijvend gegarandeerd dient te worden - ook voor de islam. De godsdienstvrijheid kan en mag echter nooit een vrijgeleide zijn voor vrouwendiscriminatie, geweld tegen en onderdrukking van vrouwen. ‘Vrouwen Tegen Islamisering’ verzet zich dan ook met klem tegen het invoeren van de sharia, zéker tegen de vervanging van de in Europa geldende rechtsregels door de sharia.**

Anke Van dermeersch

Voorzitster ‘Vrouwen Tegen Islamisering’

www.vrouwentegenislamisering.org/

www.ankevandermeersch.be

twitter.com/Anke_online